

ske novosti, Stop in Antono. »Gre Novi tedi dobro v promet?« »O, sedaj gre veliko bolje. 10. številka mi je hitro zmanjkala. Nekdo iz »Pake« ga je kupil kar 20 izvodov.« »Koliko približno prodate časnikov in revij na mesec?« »Samo s časopisi doseže promet mesečno tudi do 1,5 milijona starih dinarjev.« »Tale lokalček je malce pretesen, kajne?« »Pretesen, veliko pretesen za toliko ljudi. Klaskom ljudje bolj obračajo hrbeč.«

SOSTANJ

1500 PIONIRJEV TEKMUJE

Pred kratkim je bilo na obeh osnovnih šolah v Sočanju zaključeno tekmovanje za Kajuhovo bralno značko, za kar je pred treni leti dala pobudo občinska zveza prijateljev mladine. Prvo leto se je prijavilo za to tekmovanje okrog 500 pionirjev, že letos pa se je to število potrojilo. Doslej so podelili 90 zlatih, 240 srebrnih in 285 bronastih značk, razen tega pa še 143 pohvalni lističi in 182 pohvalni lističi. S tekmovanjem so že končali tudi na velenjskih šolah. Zaključnih prireditev sta se udeležila tudi književnika Ela Peroci in France Bevk.

J. B.

KONJICE

SESTANEK SOSEDOV

Minuli teden so se v Slov. Konjicah sestali predstavniki družbeno-političnih organizacij in občinske skupščine Slov. Bistrice in Slov. Konjice. Skupaj s članom republiške konference SZDL tov. Simoničem so obravnavali dosedanj potek priprav na skupščinske volitve, hkrati pa razpravljali še o predlogu kandidatov za zvezni zbor narodov, ki bodo v tem organu zastopali našo republiko.

SKROMNEJŠI PRORAČUN

Te dni so v konjiški občini končali zbor volivcev. Namenjeni so bili pomladanskim volitvam, pa tudi razpravi o predlogu občinskega proračuna, ki ne kaže najboljših obetov. Kljub temu bodo nekatera področja dobila nekaj več sredstev kot lani, kar velja med drugim tudi za sklad za pospeševanje kmetijske dejavnosti, ki je lani raspolagal z zares skromnimi sredstvi.

BRIGADIRJI

Učenci višjih razredov osnovne šole Dušana Jereba v Slov. Konjicah so ustanovili brigade, ki v popoldanskem času urejujejo okolico nove šole. Uredili bodo šolski vrt, pa tudi park in dvorišče. Pri delu jih seveda ovira vreme, toda kljub temu zagotavljajo, da bodo še pred dnem mladosti zazelenele trate in zacvetele njihove rože.

VITANJE

LOVSTVO NAJDLJE

Turistično društvo Vitanje je na svojem letnem občnem zboru med drugim ugotovljalo, da so turisti nekdaj Vitanje bolj obiskovali. Takrat pa tudi niso bili tako zahtevni kot danes, ko jih ovira neasfaltirana cesta, neugodne avtobusne zveze, pomanjkanje zabave itd. V Vitanje so predvsem prihajali ljudje, ki so hoteli v miru preživeti svoj dopust. Danes pa je precej drugače. Tudi sob je premo, pa še tiste, ki so, nimajo sanitarij. Ugodno se razvija je lovski turizem, ki ga dobro pospešuje lovska družina. Turistično društvo je sklenilo, da bodo letos uredili park in nadaljevali gradnjo bazena. To delo so sicer začeli že lani, vendar prepozno. Letos jim bo, kot kaže, uspelo.

Javi

LASKO

ODMEVI NAŠIH GORA

Pred kratkim je bil v Rimskih Toplicah občni zbor domačega planinskega društva, ki so se ga udeležili tudi delegati sosednjih planinskih društev. Med gosti pa je bil tudi urednik Planinskega vestnika prof. Tine Oreš, ki je zelo laskavo ocenil delo tamkajšnje organizacije, zlasti pa prvo številko glasila mladinskega in propagandnega oddelka Odmevi naših gor. Staremu odboru so mandat podaljšali in zbor se je zaključil v prijetnem vzdušju, v katerega se je lepo vključila tudi interpretacija Božene Pavčnikove, ki je izvajala balado Andreja Marinka Slovo od narave. Planinci vabijo vse svoje člane in nečlane, da ne pozabijo ne gore, ki jih vabijo v svoje skrivnostno okrilje.

A. M.

HRASTNIK

NOVA PEKARNA

Hrastničani jedo sicer dober kruh, vendar sta oba pekarska obrata stara, njuna oprema pa dotrajana. Občani so že večkrat izrazili bojazn, da bodo nekega dne ostali brez kruha. Domače trgovsko podjetje nima denarja za novogradnjo, pa tudi občina ni na boljšem. Pred kratkim je bil na občinski skupščini razgovor s predstavniki celjskega Merxa. Ob tej priložnosti so razpravljali o možnosti, da bi to podjetje financiralo gradnjo novega obrata za peko kruha. Čeprav še niso dosegli dokončnega sporazuma, bo po vsej verjetnosti Merx gradil v Hrastniku novo sodobno pekarno in sicer na zoru ljišču, ki so ga že pred časom odredili v ta namen – v zgornjem delu mesta. Gradnja bo veljala nad 2 milijona dinarjev. V kolikor ne

bo ovir, naj bi jo že prihodnjo jesen izročili osmenu.

SPREJET OBČINSKI PRORAČUN

Pred dnevi so slednjé tu da v Hrastniku sprejeli letošnji občinski proračun. Sprejem le-tega se je nekoliko zakasnil, ker so morali pristojni sveti občinske skupščine usklajevati potrebe koristnikov proračuna s dejansko predvidenimi dohodki. Kljub temu, da so sprejeli 4,63 odstotno prispevno stopnjo od osebnega dohodka zaposlenih, bo treba s proračunskim denarjem letos še posebej skrbno ravnati. Predvideno je, da bo priteklo v občinski proračun 3,823 tisoč din in temeljno izobraževalno skupnost nad 3,5 milijonov dinarjev.

V DRAMLJAH NI MESA

Drameljski potrošniki se čutijo prikrajšane, ker trgovina Merx v njihovem kraju nima možnosti za prodajo mesa. Pravijo, da sta bila celo v stari Jugoslaviji v Dramljah kar dva mesarja, ki sta sicer prodajala samo vsako soboto, toda položaj je bil še vedno boljši kot zdaj. Dramelčani bi bili zelo zadovoljni, če bi lahko kupovali meso vsaj enkrat tedensko.

UREDILI BODO POKOPALIŠČE

Krajevna skupnost Dramlje je od skupščine občine Sentjur dobila 9 tisoč novih dinarjev za ureditev pokopališča in za novo ograjo. Z delom so že začeli.

Msa

SENTJUR

KDO BO PREJ?

Novembra lani je na Ponikvi zgorelo največje gospodarsko poslopje, ki je bilo last Stanka in Marije Galuf. Kmalu nato je skupščina občine Sentjur izdala lastnikom odločbo in določila rok za odstranitev ruševin, ki stojijo sredi vasi in vzbujajo zelo neprijeten vtis. V odločbi je tudi določeno, da mora ruševine odstraniti komunalno stanovanjsko podjetje iz Sentjurja na račun lastnikov, če ta dva tega ne bosta storila do določenega roka, ki je minil že pred dvema mesecema. Ponikovljani zdaj čakajo, kdo se bo tega prej spomnil: lastniki ali komunalno podjetje?

Msa

PLANINA

NEKOLIKO MANJ KRVODAJALCEV

Čeprav se je šadnje krvodajalske akcije na Planici pri Sevnici udeležilo 80 krvodajalcev, je to še vedno za 20 odstotkov manj kot običajno. Verjetno bi se bile morale nekoliko bolj angažirati tudi ostale družbeno-politične organizacije, pa bi bil uspeh boljši. Zanimivo je, da s Dobjega pri Planini ni bilo niti enega krvodajalca.

Msa

MALA ANKETA

(NE)URESNICLJIVE ŽELJE VITANJČANOV

Tudi ljudje, ki živijo v Vitanju in njegovi okolici, so – kot vsi – polni najrazličnejših želja. Mnoge od njih so neuresničljive, saj so odvisne od razmer, denarja, subjektivnih in objektivnih razlogov, skratka – marsikaj je odvisno tudi od drugih dejavnikov, ne samo od vitanjskih občanov. Njim, ki živijo tod okoli, ne bi mogli očitati, da svoje skupne probleme spremljajo prekrizanih rok. Vitjančani so si s prostovoljnimi delom uredili že prenekatero komunalno zagonetko. Spomnimo se samo krajevne vodovoda, ki so si ga zgradili z lastnim delom in prispevali zanj tudi lastna sredstva. Pa tudi glede ostalih problemov, ki bi jih po njihovem mnenju na tem območju bilo potrebno rešiti, so zelo enotnega mnenja. Za našo malo anketo so namreč na to vprašanje izjavili takole:

Jože Hribernik, »Fužinar«: »Mislim, da Vitjančane najbolj razburja to, da v kraju ni stalnega zdravnika. Pa tudi asfalt, vsaj čez trg, bi si želeli. Hkrati pa seveda človek razume kmete, ki pravijo – vi asfalt, mi pa naj si na hrbtih znosimo domov tisto, kar kupimo v trgovini. Vsaj cesto proti Doliču bi morali bolj vzdrževati! Za to pa bi potrebovali več denarja in boljšo pripravljenost za sodelovanje pri delovnih organizacijah.«

Milena Terglav, Vitanje: »Čeprav grem k zdravniku zelo redkokdaj, pa vem, da si ljudje zelo želijo, da bi imeli v Vitanju zdravnika vsak dan. To velja tudi za zobozdravnika. Da so potrebe velike, se kaže že v vedno polni čakalnici, zaradi česar ljudje izgubljajo veliko dragocenega časa. Zato hoče moja družina k zobozdravniku kar v Vojnik. Veliko prej opravimo. Drugi problem pa je šola, ki bi jo morali čimprej urediti. Tako ne gre več naprej!«

Konrad Rošar, LIP Vitanje: »Že dve, tri leta nam Vitjančanom obljublajo, da bodo cesto prekrili z asfaltom. Pa tudi potok Jesenico bi morali regulirati, saj večkrat narasla voda povzroča veliko škodo. Popravljati pa bi bilo treba tudi druge ceste. Na primer to proti Doliču, ki bo kmalu neuporabna, če ne bo nihče nič ukrenil. Verjetno bi ljudje tudi sami pomagali, če bi bilo treba.«

Ljudmila Volavc, Brezen: »Od mojih šestih otrok sicer še nihče ne hodi v šolo, zato me stanje vitanjske šole ne boli tako kot tiste matere, katerih otroci se sezuvajo v mrzli veži in se učijo v prenatrpanih razredih. Pa vendar mislim, da bi vitanjska šola morala imeti prednost pri občinskih sredstvih. Tudi zdravnik bi v Vitanju nujno vsak dan potrebovali. O cestah pa rajši ne govorim. Ko bi jih vsaj sproti posipavali!«

Avgust Jakob, LIP, Vitanje: »Pri vzdrževanju cest na našem območju bi morda lahko kakšno odločnejšo besedo reklo gozdno gospodarstvo, ki te ceste tudi najbolj uporablja. Mislim tudi, da bi nujno morali urediti odcep za Zgornji Brezen, saj je tudi te ljudi treba bolj povezati s centrom. Če ni dovolj denarja, bi mogoče lahko kaj prispevala tudi podjetja, ki jih v Vitanju pravzaprav ni niti malo.«

Tudi če bi vprašali druge vitanjske občane, bi verjetno ne dobili drugačnih odgovorov. Zdravnik, šola in ceste, to so problemi, ki jih najbolj žulijo. Naj povemo, da sodi prva želja med zaenkrat neuresničljive, drugi dve pa sta nekoliko realnejši. Vitanjska šola naj bi po nekaterih izjavah letos prišla na vrsto, o cestah pa predstavniki krajevne skupnosti vodijo pogovore ana najvišji ravni. Upajmo, da bodo uspeli.

I. BURNIK